
PRZYRUMIĘSZY (1) *ai*

e jasne.

sg f N przyrumieńsz(a). ◇ [pl A subst przyrumieńszé.]

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. błędnie zam. przyrumieńszym.

Czerwonawy:

Wyrażenia: »przyrumieńszy z blednością, [z białą]« = *jasnoczerwony* [szyk zmienny]: *FalZioł* V 4v; [ma Ciemierzycá czarna liście [...] chropáwé/ zieloné/ głąbik chropáwy/ kwiatki z biálá przyrumieńszé *UrzędowHerb* 128a].

»trochę przyrumieńszy«: Też blada vrina/ albo trochę przyrumieńsza z blednością/ [...] trochę przyżółtzym/ á k temu w male wychodząca. Suchoty być onemu człowiekowi: znamionuie. *FalZioł* V 4v.

Cf PRZYRUMIĘSZYM

MP